

Csinódi Nagy Gergő

Kecsketánc

Egy esztendő a havason

ARTprinter Könyvkiadó
Sepsiszentgyörgy, 2012

Az erdő kincsei

Gondolom, hogy már mindnyájan jártatok erdőben. Ki az alföldön, ki a dombvidéken, ki a havason. Én ezek közül mindegyik erdőrészen voltam, de legjobban a hegyvidéki, havasi erdők tetszettek. Én most a mi vadregényes, sejtelmes és titokzatos erdőinkről szeretnék mesélni.

Nálunk az erdőkben mindig van valami csodálatos dolog. Télen a csillogó hótól ékesek a fák, tavasszal virágba borulva ragadtatják el az embereket, nyáron levéltől duzzadva pompáznak, a madarak énekelnek és finomabbnál finomabb havasi gyümölcsök érnek. Ősszel a legkáprázatosabb az erdő, amikor nézheted a végtelenig tartó szivárványrengeteget. Sokféle állat él itt, elkezdve a farkastól a medvéig. Az Úz-völgye az egyetlen hely Székelyföldön, ahol a legtöbb féle állat meghonosodott. Itt minden állatnak megvan a maga szerepe. A medvének is van lelke, ugyanúgy, mint a többi állatnak. Sőt még lehetséges, hogy több, mint a mogorva vadásznak, aki el akarja pusztítani őt. Milyen

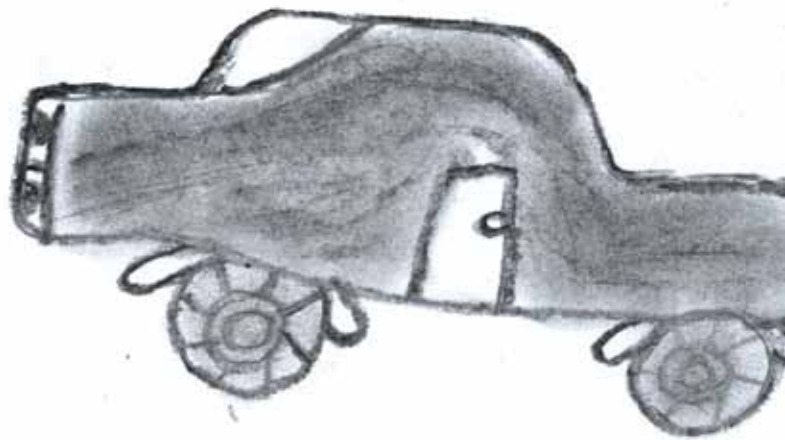
megható látvány és milyen nyugtató, amikor látod, hogy mennyi kincset teremtett ide a fennvaló, és hogy mindent úgy teremtett, hogy egymást segítse, védje vagy éppen táplálkozzon vele. Milyen jó lenne, ha az ember is tudna olyan nyugodtan, csendesen élni, mint egy szál fenyőfa!

Nyáron sokféle erdei gyümölcs terem az erdőkben vagy a mezőkön. Nagyon finom a fekete áfonya és az erdei szamóca, ami a gyerekek kedvenc csemegéje. Persze ezt a gyümölcsöt a kis medvebocs is szereti. Nyáron a csordapásztor áfonya- és szamóca szezámmal tölti az idejét. Esténként mindig egy kis vederke áfonyát visz haza a családjának. Ezek a gyümölcsök nagyon egészségesek. Itt még a kis vackor és a vadcserezsnye is megterem, és egy-egy védettebb helyen még alma is virít a fákon. Én nagyon szeretem az erdei gyümölcsöket és remélem, hogy minél többen megízlelhetitek a havas kincseit. Még a gombákat sem felejtsem el, amelyeket oly nagy örömmel szedek. Nincsen finomabb a jó meleg gombapaprikásnál! A fák évről-évre nőnek és magjaikkal mindig viszik tovább az új életet. És jövőre, lám az ici-pici magból újabb növény kel majd ki.

A rejtélyes Űz-völgye

Réges-régen, úgy 1000 évvel ezelőtt ebben a völgyben telepedett le az Űzok népe. Máig sem tudják, hogy honnan jöhettek és hogy milyen szándékkal. Sokféle nevű patak csordogál itt. Például a Bence-patak a legismertebb. Ez az a patak, ahol maga Űz Bence is élt. Sok titkot rejt a Veresvíz, a Baska-pataka és az Aklos bérc-pataka. Vannak ezen kívül sokféle elnevezésű hegyek és mezők. Rengeteg felfedező utat tettünk a családdal. A titokzatos, régi Saj-tető számtalan rovasjelt rejt. Az ősi Űzfolyó itt folyik lent a völgyben. Mellette óriási sziklák és vadregényes környezet. Nagyon szeretünk ott a családdal kirándulni

és lubickoni az Úz égszintiszta vízében. Az Úz melletti sziklákon sokféle vájatokat és sziklába vésett arcokat találtunk. Az 1000 éves határ úgy 25 km-re van Egerszéktől. Itt található a magyar honvéd kaszárnyák is. Régen sok ember dolgozott itt a fűrésztelepeken és a völgyet meg Csinódot összekötő erdei kisvasútnál is. Nagyon gyönyörű és pompás hely ez az Úz-völgye. Olyan szép, hogy még leírni is alig lehet. Most elmesélek pár természeti csodát. Csodaszép csörgedező csermelyeket, forrásokat láthatunk itt a sziklák aljában. Nyugtató vízcsobogás közepette utazhatunk át a völgyön egészen a dormányi vízgyűjtő tóig. Mi ezt a tavat Úz-tengernek neveztük el, mert látványa pont olyan, mint a kéklő tenger. Csodás állatvilág bújkál itt. Szerencsére nem nagyon vadásznak erre felé. Ennek a völgynek örökké szép a látványa. Ha tél van, ha nyár, mindig teli van csodával. Remélem, minél több ember tekinthet rá erre a csodára. Hiszem, hogy pompája örökké ilyen szép és kellemes marad. Az én célom az, hogy minél több kíváncsi turista láthassa ezt a vadkeleti vidéket.

Szellő pónink felhozatala

2011. június 23-án indultunk el Gidófalváról az állatorvos bácsitól. Karcsi bácsi, az asztalos barátunk hozta fel az ő utánfutójával, mert nekünk még nincs. Közben a dokival ketten feltették a lovat a remorkára. A doki bácsi jó felületesen le is kötötte a lovat. Azután a keresztútnál találkoztunk. Utána elindultunk Csinód felé. Sok volt az útlezárás és emiatt a ló egyre türelmetlenebb lett. Aztán Tusnádon megálltunk borvizet inni és egyet fagyizni. A lónak vettünk kockacukrot és a jó viselkedéséért adtunk is belőle neki. Utána mentünk tovább és a pónival együtt néztük a csodálatos tájat. Amikor letértünk a csinódi rossz útra, alig mentünk 5 métert, a ló megunta az utazást és hirtelen kiugrott a remorkából. Fejest ugrott úgy, hogy majdnem kitörött a nyaka, de a két hátsó lába ott maradt a remorkán a felületes kötés miatt. A kötő odafogta a

lábát a remorkához és a ló egyre csak ficánkolt, de nem volt késünk, hogy elvágjuk a kötelet. Ekkor egy Isten küldötte ember érkezett meg az autójával és már hozta is a kést, hogy vágjuk el a kötelet. Nagyon szívós volt

a ló és a nagy pánik szerencsére elmúlt. Csak egy kis rándulást kapott és sebeket. Ha eltörött volna a lába, nem forrott volna be, mert

a lónak olyanok a csontjai, hogy nem tudnak beforrni. A végén elbúcsúztunk Karcsi bácsitól és megköszöntük neki a fuvar, mert a lovat többé már nem lehetett feltenni az utánfutóra. Felfelé 13 km-t gyalogolt apa a lóval. Próbáltuk vödörből itatni, no meg vályuból is, de nem akart inni. A hosszú út is nagyon idegen volt neki. Ráadásul életében nem volt ilyen hosszú úton fájós lábbal. Néha húzatta magát, még néha elkelt a pálca is. A falu szélén egy *esztena* mellett is eljöttünk, de szerencsére a kutyák ránk se hederítettek. Végül 9 órára értünk fel Csinódba. A falusiak is örömmel nézték a kis Szellőcskénket. Ez azóta is feledhetetlen élményem.

Juci lovunk vásárlása

Január elején apukám egy csinódi embertől kibérelt egy lovat magának, hogy egyet lovagoljon. Nagyon szelíd és ügyes volt. Még én is felültem a hátára. Apa kilovagolt egészen Lesődig és vissza. Nagyon tetszett nekünk ez a ló. Színe sötét pej, fekete a sörénye, izmos, szép fehér csillag van a homlokán. Apukám este meglegedve vitte vissza a lovat: Jucit. Két héttel később apuci az állatorvos barátunkat látogatta meg Gidófalván. Volt nála egy nagyon szép ló. A színe sárga és fehér szalag volt a fején. Kiderült, hogy eladó. Apukámnak elmondta, hogy nagyon szelíd, és mindenre be van tanítva. Persze ez a ló csak megőrzésre volt nála. Apa miután hazajött el is határoztuk, hogy megvesszük. Ki is találtuk, hogy mi lesz a neve. Sok ötlet után a lónak Liza lett a neve. Alig vártuk már, hogy megvehessük. Sajnos ki-

derült, hogy a tulajdonos a lovat közben eladta másnak. Ezen nem sokat búslakodtunk, hanem megkérdeztük, hogy Juci eladó-e? A gazda azt mondta, hogy eladja, ha megadjuk az árát. Eközben kitaláltuk, hogy eladjuk a kecskéket, mert úgylis sok szénát prédálnak és nyáron lerágják a gyümölcsfa csemetéket meg a málnát. Apa meghirdette az interneten és az újságokban, hogy eladjuk a kecskéket. Hamar került rájuk gazda. Szépen letereltük a kecskéket a központig és ott átadtuk őket. A vevőnek nagyon tetszetek. Ilka húgom nagyon nehezen tudott megválni tőlük, de amikor meghallotta, hogy lovat veszünk, már el is illant a bánata. Másnap estefelé, 2012. február 15-én mentünk el Juciért. Szépen felnyergelték, és amíg apa kifizette a lovat, mi addig a boltban melegedtünk. Késő este lett, amire hazaértünk. Szellő is nagyon örült neki. Szépen bekötöttük az istállóba és hagytuk, hogy megbarátkozzon az új hellyel. Apukám azt is elmondta, hogy csikója lesz júliusban, aminek nagyon örültünk. Juci hamar megbarátkozott velünk. Este azon töprengtünk, hogy milyen értékeink vannak. Hát egy ló nekünk nagyobb kincs bármilyen autónál.

Az első szekerezés

Juci vásárlása után nem sok idővel eldöntöttük, hogy szekeret is veszünk. Apukám rengeteg szekeret megnézett, de egy sem volt megfelelő. Híre érkezett annak, hogy Szentmártonban van egy eladó szekér. Szerencsére éppen akkor mentünk le Csíkba, hogy megnézzünk egy színházi előadást. Leburrogtunk nagy nehezen az Aroval. Éppen akkor volt a hóolvadás. A hőmérőnk + 18 fokot mutatott. Szentmártonban egy kis keresgélés után megtaláltuk a megfelelő házszámot. Egy öregasszony már ott volt és várt minket. Bemutatkoztunk, hogy kik, s mik vagyunk, utána pedig megnéztük a szekeret. Nagyon elképedtünk a szekér állapotán. Poros volt és minden leszakdva, elkopva rajta. Nem sokat teketóriáztunk, hanem mentünk tovább. Hazatérve eldöntöttük, hogy egy csinódi embertől veszünk szekeret. Apukám leelőlegezte és rá két napra el is hozták. Mi levittük a kovácshoz, hogy alakítsa át a szekeret egyes ló után. Két nap alatt meglett az átalakítás és már szóltak is, hogy mehetünk a szekérért. Le is mentünk a kovácshoz. Felhámoltuk Jucit és apa úgy lóháton vitt le minket a kovácshoz. A szekér szépen át volt alakítva. Nekem nagyon tetszett. Apukámék egy jót beszélgettek, miközben Juci türelmesen várt a kapuban. Miután apukám jól kibeszélte magát, kifizette, majd szépen megköszönte a munkát. Végre elhelyezkedhettünk a saját szekerünkön. Nagyon jó érzés volt. Juci úgy húzta a szekeret, hogy szakadt szét. A döcögős úton lassacskán és elégedetten érkeztünk haza. Ilkával megegyeztünk abban, hogy egy szekér tán többet ér, mint egy autó. Ez hamarosan be is bizonyosodott.